

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/21/2020
Identifikačné číslo spisu: 8019200490
Dátum vydania rozhodnutia: 29.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8019200490.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1/ I.. G. N., narodený XX. S. XXXX, 2/ E. N., narodená XX. K. XXXX a 3/ C.. B. N., narodený XX. I. XXXX, všetci bytom v B., G. T. Č.. XXX/X, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom v Bratislave, Špitálska ulica č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 09. apríla 2019, Číslo: UPS/US6/SSVODPPKPC1/SOC/2019/3134, o kasačnej sťažnosti žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 17. decembra 2019, č.k. 2Sa/19/2019-53, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcov 1/ - 3/ z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) uznesením zo 17. decembra 2019, č.k. 2Sa/19/2019-53 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. e/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu, ktorou sa žalobcovia 1/ - 3/ (dedičia zomretého účastníka správneho konania - žiadateľa o peňažný príspevok) domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 09. apríla 2019, Číslo: UPS/US6/SSVODPPKPC1/SOC/2019/3134, ktorým žalovaný zamietol odvolanie p. G. N. (zomr. XX. I. XXXX) a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie z 01. októbra 2018, Číslo: PO3/APPNŤZP/SOC/2018/83641-2 o nepriznaní peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie.

2. Krajský súd po preskúmaní veci v intenciách § 2 ods.1, 2 SSP a § 3 ods. 1, § 38 ods. 1, § 49 ods. 1-3 zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z.z.“) a dospel k záveru, že žaloba je podaná neoprávnenými osobami.

3. V tomto smere uvádzal, že predmetom administratívneho konania pred orgánmi verejnej správy oboch stupňov bol nárok zomrelého p. G. N., st. na peňažný príspevok na kompenzáciu jeho ťažkého zdravotného postihnutia, teda sa konalo o jeho právach a právom chránených záujmoch vzhľadom na istú telesnú, zdravotnú danosť. Z citovaných ustanovení zákona č. 447/2008 Z.z. vyplýva, že tieto nároky jednak nemožno postúpiť (na iné osoby), že nárok (už priznaný) na tento peňažný príspevok zaniká smrťou, a že v prípade priznania peňažného príspevku na kompenzáciu pred smrťou osoby, ktorá naň mala nárok, sa nevyplácajú ani sumy, ktoré boli splatné, ale nevyplatili sa do dňa smrti tejto osoby. Evidentne tak v prípade nárokov vyplývajúcich z ustanovenia § 38 ods. 1 písm. b/ bod 2 nie je možné, aby sa iná osoba domáhala správnu žalobou ochrany práv a právom chránených záujmov osoby, ktorá zomrela. Z uvedených skutočností potom vyplýva, že žalobcovia, hoci ide o dedičov po zomrelom p. G. N., st. nie sú osobami oprávnenými podať správnu žalobu v tejto veci. V podstate sa domáhali zrušenia napadnutých rozhodnutí a následného pozitívneho rozhodnutia orgánov verejnej správy o existencii konkrétneho nároku osoby (ktorá už nežije) v čase kedy ešte žila. Aj v prípade, ak osoba mala konkrétny nárok priznaný, tento nárok zanikol smrťou oprávnenej osoby. Teda nebolo možné preniesť ani nárok, ani právo uplatniť procesný nástroj na domáhanie sa takéhoto nároku na iné osoby. V tejto veci však bolo orgánmi verejnej správy dokonca rozhodnuté, že nárok ani nevznikol. Preto ak pri priznanom nároku a neskoršej smrti oprávnenej osoby nedochádza k prechodu jeho niekdajšieho nároku a ani žiadneho procesného nástroja na jeho uplatňovanie na iné osoby, o to viac to platí, ak k priznaniu nároku ani nedošlo. V takom prípade nemožno preniesť procesné právo uplatniť procesný nástroj na iné osoby (hoci predtým bol uplatniteľný osobou, ktorej nárok sa skúmal), lebo by sa ním domáhali nároku, ktorý už nepatrí nikomu. Názor žalobcov, že vec sa má spravovať normami občianskeho práva hmotného vyhodnotil ako nesprávny; dotknutý nárok zomrelého nijako nevyplýval z noriem občianskeho práva, ale išlo o inštitút práva sociálneho zabezpečenia, ktoré je súčasťou verejného práva, a tak rozdiely v konkrétnych princípoch súvisiacich s prechodom práv medzi nositeľmi práv sú prítomné, a tento je jeden z nich. Zákon č. 447/2008 Z.z. výslovne stanovuje, že niektoré nároky sú nepostupiteľné, teda (odlišné od noriem občianskeho práva hmotného) vylučuje sukcesiu konkrétne do niektorých práv kedysi oprávnených osôb. Na tom už nič nemení skutočnosť, že k úmrtiu oprávnenej osoby došlo počas plynutia lehoty na podanie správnej žaloby, ktorú mala k dispozícii osoba domáhajúca sa nároku podľa osobitného zákona.

4. Vzhľadom na uvedené, krajský súd vzhliadol dôvod na odmietnutie žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. e/ SSP.

5. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 170 písm. a/ SSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak bola žaloba odmietnutá.

II.

6. Proti uzneseniu krajského súdu podali žalobcovia 1/ - 3/ v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

7. Namietali, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP), rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a tiež, že podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 písm. j/ SSP).

8. Vyjadrili súhlas s názorom žalovaného, ako aj krajského súdu, že nároky nebohého p. G. N., st. nemožno postúpiť, respektíve už priznaný nárok zaniká smrťou a že v prípade priznania peňažného nároku na kompenzáciu pred smrťou osoby, ktorá naň mala nárok, sa nevypláca. Uvádzali, že aj v prípade zmeny rozhodnutí by im príspevky neboli vyplatené. To však podľa ich názoru nič nemení na univerzálnej sukcesii do procesného práva podať správnu žalobu v sociálnych veciach, keďže toto právo vzniklo neb. G. N., st.

9. Aj s odkazom na § 6 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone

verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“; pozn. súdu) , podľa ktorého cit.: „Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.“ mali za to, že neb. G. N., st. bola nezákonnými rozhodnutiami správnych orgánov spôsobená škoda, na ktorej náhradu mu za života vzniklo právo. Právo na náhradu škody v zmysle Občianskeho zákonníka prechádza na dedičov, pričom platí, že toto právo nie je možné uplatniť bez právoplatného zrušenia napadnutých rozhodnutí pre nezákonnosť krajským súdom; bez toho, aby správny súd zrušil (zmenil) rozhodnutie pre nezákonnosť, nie je možné podniknúť ďalšie kroky smerujúce k náhrade škody. Dodali, že ak by sa akokoľvek nezákonné rozhodnutie nedalo podrobiť súdnemu prieskumu po smrti (pôvodne) oprávnenej osoby, išlo by o absurdný výklad právnych predpisov. V takom prípade by len náhoda - smrť osoby znamenala, že aj nezákonné rozhodnutie nie je možné zrušiť pre nezákonnosť. Touto námietkou sa krajský súd nevysporiadal.

10. Uzavreli, že je možné napadnuté rozhodnutia zrušiť pre nezákonnosť, následne v nových rozhodnutiach sa môže konštatovať nárok neb. G. N., st. na príspevky, avšak tie sa nevyplatia pre vyššie uvedené prekážky zákona č. 447/2008 Z.z. Už samotná konštatácia nezákonnosti rozhodnutí bude istou satisfakciou pre pozostalých v tom smere, že sa preukáže správnosť ich názoru na nesprávne vydané rozhodnutia. Nesprávne a nezákonné rozhodnutia budú zrušené a môžu byť vydané rozhodnutia v súlade so zákonom. Neplatí, že na základe smrti osoby už musí akokoľvek nezákonné rozhodnutie ostať bez zmeny, hoci právni nástupcovia v lehote podajú správnu žalobu.

11. Navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

12. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcov 1/ - 3/ vyjadril podaním z 27. februára 2020 s tým, že so závermi plynúcimi z uznesenia krajského súdu sa plne stotožnil; žaloba bola správne podľa § 98 ods. 1 písm. e/ SSP odmietnutá.

IV.

13. Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti bolo žalobcom 1/ - 3/ doručené na vedomie.

V.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcov 1/ - 3/ nie je dôvodná.

15. Predmetom kasačného konania v danej veci bolo uznesenie krajského súdu, ktorým súd odmietol žalobu, ktorou sa žalobcovia 1/ - 3/ (dedičia zomretého účastníka správneho konania - žiadateľa o peňažný príspevok) domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 09. apríla 2019, Číslo: UPS/US6/SSVODPPKPC1/SOC/2019/ 3134, ktorým žalovaný zamietol odvolanie p. G. N. (zomr. XX. I. XXXX) a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie z 01. októbra 2018, Číslo: PO3/APPNĚZP/SOC/2018/83641-2 o nepriznaní peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie.

16. Dôvod odmietnutia žaloby zo strany krajského súdu spočíval v tom, že predmetom administratívneho konania pred orgánmi verejnej správy oboch stupňov bol nárok zomrelého p. G. N., st. na peňažný príspevok na kompenzáciu jeho ťažkého zdravotného postihnutia, teda sa konalo o jeho

právach a právom chránených záujmoch vzhľadom na istú telesnú, zdravotnú danosť s tým, že žalobcovia, ako dedičia po zomrelom p. G. N., st. nie sú osobami oprávnenými podať správnu žalobu v tejto veci, keďže v podstate sa ňou domáhali zrušenia napadnutého rozhodnutia a následného pozitívneho rozhodnutia orgánov verejnej správy o existencii konkrétneho nároku osoby (ktorá už nežije) v čase kedy ešte žila.

17. Podľa článku 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

18. Podľa článku 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, domáhať sa práv uvedených v čl. 35, 36, 37 ods. 4, čl. 38 až 42 a čl. 44 až 46 tejto ústavy sa možno len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú.

19. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

21. Podľa § 35 ods. 1 SSP, procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti, orgán verejnej správy a ten, komu ju zákon priznáva.

22. Podľa § 25 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, použijú sa na konanie pred správnym súdom primerane ustanovenia prvej a druhej časti Civilného sporového poriadku, okrem ustanovení o intervencii. Ak niektorá otázka nie je riešená ani v Civilnom sporovom poriadku, správny súd postupuje primerane podľa základných princípov konania tak, aby sa naplnil účel správneho súdnictva.

23. Podľa § 61 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

24. Pri fyzických osobách spôsobilosť mať práva a povinnosti vzniká narodením a zaniká smrťou (§ 7 Občianskeho zákonníka).

25. Podľa § 62 CSP, ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

26. Podľa § 63 ods. 1 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

27. Podľa § 63 ods. 2 CSP, v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

28. Pokračovanie v konaní je namieste predovšetkým pri preskúvaní zákonnosti tých rozhodnutí a opatrení orgánov verejnej správy, ktoré sa týkajú vlastníctva, respektíve majetku zomretého, alebo nároku naň (napríklad reštitučné rozhodnutie). V ponímaní vice versa, pôjde o prípady, kedy ochrana subjektívnych práv sa bude výlučne vzťahovať na zomretú fyzickú osobu, čím teda bude daný dôvod na postup podľa § 99 písm. b/ SSP spočívajúci v zastavení konania pre nedostatok procesnej podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť (a súčasne nie je daný dôvod na odmietnutie žaloby podľa § 98 ods. 1) s tým, že otázku procesnej subjektivity možno zaradiť medzi procesné podmienky na strane účastníka

konania.

29. V režime správneho konania, ktoré sa vo všeobecnom kontexte riadi Správnym poriadkom (v tu prejednávanej veci samotný zákon č. 447/2008 Z.z. odkazuje na podpornú aplikáciu Správneho poriadku, pozri § 53 ods. 1,2), platia čo do posudzovania otázky spôsobilosti účastníka na práva a povinnosti, ktorá u fyzických osôb vzniká narodením a zaniká smrťou, rovnaké pravidlá, ako v prípade konania pred súdom, či už v procese civilnom, alebo v rámci správneho súdnictva (pozri § 14 Správneho poriadku). Potom v prípade, ak účastník konania stratí spôsobilosť byť účastníkom konania (fyzická osoba zomrie) a konanie sa týka výlučne osoby účastníka konania, je daný dôvod na zastavenie konania podľa § 30 ods. 1 písm. c/ Správneho poriadku, podľa ktorého cit.: „Správny orgán konanie zastaví, ak účastník konania zomrel, bol vyhlásený za mŕtveho alebo zanikol bez právneho nástupcu a konanie sa týkalo len tohto účastníka konania (...).“

30. Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., nárok na peňažný príspevok na kompenzáciu nemožno postúpiť.

31. Podľa § 49 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z., nárok na peňažný príspevok na kompenzáciu zaniká dňom smrti fyzickej osoby, ktorej sa poskytoval.

32. Podľa § 49 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z., ak sa peňažný príspevok na kompenzáciu priznal pred smrťou fyzickej osoby, splatné sumy, ktoré sa nevyplatili do dňa jej smrti, sa nevyplatia. To neplatí na peňažný príspevok na osobnú asistenciu za hodiny osobnej asistencie vykonané a nevyúčtované do dňa smrti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorý sa vyplatí osobnému asistentovi.

33. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

34. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť.

35. Podľa § 5 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

36. Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril administratívny spis žalovaného, najvyšší súd mal preukázané, že

- účastník správneho konania p. G. N., narodený v roku 1962 na predpísanom tlačive požiadal o poskytnutie peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie,
- prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 01. októbra 2018, Číslo: PO3/APPNĚZP/SOC/2018/83641-2 žiadosti tohto účastníka nevyhovel a peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie nepriznal [dôvod, pre ktorý prvostupňový správny orgán žiadosti nevyhovel spočíval v tom, že jeho príjem, ako aj príjem spoločne posudzovanej osoby bol vyšší ako trojnásobok sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu],
- na odvolanie účastníka z 12. októbra 2018 v znení jeho doplnenia z 22. októbra 2018 a z 31. októbra 2018 žalovaný ako druhostupňový správny orgán rozhodnutím z 09. apríla 2019, Číslo: UPS/US6/SSVODPPKPC1/SOC/2019/3134 zamietol odvolanie a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie z 01. októbra 2018,
- predmetné rozhodnutie bolo doručené účastníkovi správneho konania dňa 03. mája 2019; tento deň nadobudlo rozhodnutie žalovaného právoplatnosť,
- dňa 12. júna 2019 bol do administratívneho spisu založený úmrtný list (zväzok 5, ročník 2019, strana 45, por. č. 9), z ktorého vyplýva, že účastník správneho konania (žiadateľ o príslušný kompenzačný príspevok) dňa 09. júna 2019 zomrel,

- následne právni nástupcovia po neb. G. N., st. (tu žalobcovia 1/ - 3/) sa domáhali na základe správnej žaloby v sociálnych veciach preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 09. apríla 2019,
- krajský súd po preskúmaní veci uznesením zo 17. decembra 2019, č.k. 2Sa/19/2019-53 odmietol žalobu ako podanú neoprávnenými osobami podľa § 98 ods. 1 písm. e/ SSP.

37. Najvyšší súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že krajský súd postupoval správne, keď žalobu postupom podľa § 98 ods. 1 písm. e/ SSP odmietol. Plne sa stotožňuje so závermi, ku ktorým dospel krajský súd a na tomto mieste na ne odkazuje.

38. Na zdôraznenie správnosti krajským súdom prijatých záverov, najvyšší súd (okrem už uvedeného v bodoch 28 a 29) ďalej uvádza, že účastník správneho konania neb. G. N., st. žiadal o priznanie peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie s tým, že účelom kompenzácie v oblasti zvýšených výdavkov je zmierniť dôsledky pravidelných zvýšených výdavkov spojených s ťažkým zdravotným postihnutím fyzickej osoby. Jedná sa o peňažný príspevok, ktorý je výlučne spätý s osobou žiadateľa o konkrétny peňažný príspevok a bezprostredne súvisiaci s jeho nepriaznivým zdravotným stavom dosahujúcim vo svetle právnej úpravy zákona č. 447/2008 Z.z. intenzitu ťažkého zdravotného postihnutia. Procesným dôsledkom toho potom je, že ak zomrie v priebehu konania fyzická osoba (bez ohľadu na to, či sa jedná o konanie správne, alebo súdne), ktorá uplatnila takéto právo, musí byť konanie zastavené, pretože vzhľadom na povahu veci (zánik práva viazaného na konkrétnu osobu) nemožno pokračovať v konaní s dedičmi zomretého. Táto skutočnosť má teda za následok, že ak žiadateľ o konkrétny peňažný príspevok stratí spôsobilosť byť účastníkom konania (zomrie) v priebehu správneho konania, je daný dôvod na zastavenie konania podľa § 30 ods. 1 písm. c/ Správneho poriadku, a ak v priebehu konania pred súdom (správnym súdom), je daný dôvod na zastavenie konania podľa § 99 písm. b/ SSP. Za tohto stavu potom, nie je daný rozumný dôvod na to, aby krajský súd v prípade, ak účastník správneho konania stratí spôsobilosť byť účastníkom konania medzi dvomi síce odlišnými, ale potenciálne na seba naväzujúcimi konaniami (medzi skončeným správnym konaním a ešte nezačatým súdnym konaním), tak ako sa stalo v tu prejednáwanej veci, pripustil žalobu podanú dedičmi tohto účastníka správneho konania a vec prejednal a rozhodol.

39. Vzhľadom na to, že v predmetnej veci bolo kľúčové postavenie neb. G. N., st. ako osoby s ťažkým zdravotným postihnutím a od tejto skutočnosti sa odvíjali ďalšie touto osobou uplatnené nároky plynúce zo zákona č. 447/2008 Z.z., potom aj prípadné uplatnenie si nároku na náhradu škody by prináležalo výlučne tejto osobe (keďže prípadná škoda by zasiahla výlučne do jej osobnej sféry). Jedná sa teda o nároky, ktoré sú tak úzko späté s osobou neb. G. N., st., že nemôžu byť považované za prevoditeľné, a preto dedičia tejto osoby (tu žalobcovia 1/ - 3/) nie sú v takej pozícii, aby mohli pokračovať v konaní v mene neb. G. N., st. vrátane konania podľa zákona č. 514/2003 Z.z. V tomto smere, najmä čo do viazanosti uplatnených nárokov na osobu, ktorá o ne žiada, najvyšší súd odkazuje na zákonné znenie § 49 ods. 1,2 zákona č. 447/2008 Z.z., podľa ktorého nárok na peňažný príspevok na kompenzáciu zaniká dňom smrti fyzickej osoby, ktorej sa poskytoval (ods. 1) s tým, že ak sa peňažný príspevok na kompenzáciu priznal pred smrťou fyzickej osoby, splatné sumy, ktoré sa nevyplatili do dňa jej smrti, sa nevyplatia (ods. 2).

40. Záverom najvyšší súd poukazuje aj na vyššie citované ustanovenie § 5 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní, prípadne ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť. Pokiaľ potom účastník správneho konania stratil spôsobilosť byť účastníkom konania v dôsledku jeho smrti a súčasne z dôvodov vyššie uvedených neprichádzalo do úvahy pokračovanie v konaní s jeho dedičmi, potom aj konanie v režime zákona č. 514/2003 Z.z. iniciované právnymi nástupcami pôvodného účastníka konania do úvahy neprichádza.

41. Postup krajského súdu, ktorým tento pristúpil k odmietnutiu žaloby po tom, čo najprv zaslal podanú žalobu na vyjadrenie žalovanému a následne vyjadrenie žalovaného žalobcom 1/ - 3/ nemožno považovať za tak závažné procesné pochybenie majúce za následok nezákonnosť ním vydaného uznesenia o

odmietnutí žaloby.

42. Rovnako nie je správny názor žalobcov 1/ - 3/, podľa ktorého nesprávne a nezákonné rozhodnutia budú zrušené a môžu byť vydané rozhodnutia v súlade so zákonom, keďže správny orgán po prípadnom zrušení a vrátení veci nemá inú možnosť, len konanie podľa § 30 ods. 1 písm. c/ Správneho poriadku v spojení s § 53 ods. 1,2 zákona č. 447/2008 Z.z. zastaviť.

43. Z vyššie uvedených dôvodov, najvyšší súd kasačnú sťažnosť žalobcov 1/ - 3/ postupom podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

44. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd tak, že žalobcom 1/ - 3/, ktorí v tomto konaní nemali úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, lebo nebola splnená podmienka výnimočnosti na jeho strane (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP).

45. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.